

Pipinus rex

Pipinus iunior caroli marcelli filius. q̄ post mortem patris. cui burgundia et francie pars obtigerat. cū iam carolomanus monasteriū ingressus fuisset. domus regie vniuersalis p̄fectus factus. genitoris auct̄ vita emulatus. eos gloria superauit. Longū esset referre singula. q̄ in germanos aquitanos burgūdosq̄ gessit. q̄bus in regionibus. cū gentis francorū et regis childerici noīe omnia gerebant gloria ampliores. nihilo maiori habuit impedimento. q̄ q̄ regem p̄mentē varijs furentē ineptijs tollerare cogebatur. Ideo q̄ francorū gesta scripserūt aiunt. p̄ceres populosq̄ eius gentis. pipini v̄tutē. et contra childerici regis amentia debitis pensantes meritis. zacharia pontificē romanū. p̄suluisse. ineptū ne regē vltro tollerandū an pipinū merita fraudandus regia dignitate censeret.

Cūq̄ respodisset pontifex eū (q̄ regia melius obire munera nosset) habendū regem. francos publico totius gentis consilio pipinū declarasse regem childerico in clericū tonsurato. atq̄ ita regū familia meronigorū regnare desijt in gallia. q̄ regnauit annis. 296. sub regibus vno et viginti. Pipin⁹ autē a zacharia papa. et postea a stephano pontifice cōfirmatus. In eccia romana ducem ac bellatorē p̄tra aistulphū longobardorū regem p̄stituit. quē in papia obsedit. q̄ pacē vltro obtulit. postea apud francos rex pipinus gloriā indies potentatūq̄ adaugebat. Quo em̄ tpe ab ytalia in franciā redijt. Laxillo dux baioariorū sese cōmēdatum illi subdidit. Et saxones eius amicitia p̄caro potiti trecentos eq̄tes in quācūq̄ expeditionē iuberent dare p̄miserūt. Adaius autē negociū fuit pipino in aquitanos q̄bus subigendis octo estatibus laborauit. Tandē pipinus senectuti indulgens eam expeditōem omnē carolo filio adolescenti duxit demandandam. P̄fectus in aqtania. carolus burboniū claremontē. et multa de auernis cepit. faustisq̄ auspicijs militias carolus inchoauit. vt āno inde septimo ducti alterne a pipino genitore et ip̄o carolo expeditionibus. aqtania frācie regna fuerit subacta. Quo in tempe pipinus in thuronijs apud sanctū dionisium est defunctus. Erat annus in q̄ hec fiebant pontificatus Pauli decimus. q̄ et eius vite vltimus fuit. p̄ eius pontificis t̄p̄a tantū valuit pipini regis francorū respectus. in quē desiderius longobardorū rex oculos semp̄ habuit intentos. vt nullis interea motibus ytalia aut roma fuerit agitata.

Origo gentis tureorū.

Turci interim meliores sedes expetētes. tūc primū asias inuadentes. alanos primo. post colchos et armenios. Inde asie minoris p̄p̄os. et ad extremum persas. sarracenos agroꝝ direptionibus. et mortaliū magnis rectorū aut cōgredi auroꝝ cedibus infestarūt. Anno dñi septingentesimo q̄nquagesimo quinto. Fuit q̄ et ip̄i turci scythe ex h̄ijs q̄s alexandrū macedonē intra hypboreos montes ferreis clausisse repagulis. cui alij tradāt scriptores. tum bt̄s hieronimus affirmat. Turci em̄ vt ethicus p̄bus tradit i asiatica scythia vltra pyrricheos montes et thoras insulas cōtra aq̄lonis vbera sedes patrias habuere. Sēs truculēta et ignominiosa in cūctis stupris et lupanarib⁹ fornicaria. comedit q̄ ceteri abhominātur. Regnāte apud francos pipino caucaseas egressi portas exinde p̄otum capadocia q̄ transgressi. ad reliq̄as finitimas gētes sensim illapsi sunt. Tantas autē habuit vires turcorū insultus. vt sarraceni pacē secū h̄re nulla alia potuerūt rōne. q̄ restituto p̄saz regni noīe. q̄ sarracenos focē et eraclij t̄p̄ibus in suū ostendimus confudisse. Vez post multas illatas inuicē et acceptas clades. de pace inter sarracenos et turcos p̄uenisset decretū ē. vt turci q̄ in p̄sīde habitabāt sarraceni appellarent. atq̄ ita equiore aīo sarraceni in asia regnare turcos passi sunt. Et q̄ etiā eos breui accepturos mahumetanā supstitōem videbant. adeo erāt eorū ingenia ad maluz p̄na. deniq̄ p̄cedenti tpe nō solū pontū et capodocia. vez gallacia. bythiniā. lycanias. p̄sīdiā vtrāq̄ phrigiā. pamphiliā. ciliciā. caria. et oēm asiā q̄ minor vocat vltra citraq̄ thaur ad oras ionie. et littoza greci maris occupant. De quibus suis locis infra dicemus.

Exarchat⁹ regni finis eo tpe. aut paulo prius occupata. ab aistulpho lōgobardorū rege rauenna finēz habuit. postq̄ migratus exarchorū a p̄stantinopoli in ytaliā missorū anno q̄nto et septuagesimo supra centesimū. magno rome et ytalie malo. narsete delecto ea calamitas inchoauit. Durauerat aut vsq̄ ad hoc tempus sub decem exarchis. ip̄a nāq̄ exarchatus appellatione p̄tinebat om̄e. q̄cquid a placentinis. agri-

S. Eucherius

q̄ papiensis sūb⁹ padi inter apennini paludes stagnaq̄ venetorū ad adriaticū pertinet. in quo rauenna cesarea forliuū. forz pompiliū. forz corneliū nūc Imola dictuz. bononia mutina regiū parma et placentia. que pipinus supato aistulpho pontifici ro. donauit.

Eucherius lugdunensis episcopus hoc tempore multis miraculis clarus fuit. qui cum ex nobilissimo senatorū viro ortus fuisset. ad religiosam vitā habitumq̄ cōuersus diu intra spelūce cuiusdam septa in orationibus et ieiunijs deo deuotissime seruiuit. Beinde apud p̄sifatam urbem reuelante angelo in p̄tificiali cathedra solenniter collocatus multis quoad vixit claruit miraculis.

Abedorus item tycinensis episcopus vir sanetissimus et multa litteratura insignitus hac tempestate clarus fuit. qui et nōnulla memoratu digna scripto mandauit.